

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 61/2010-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. februára 2010 o návrhu Ing. F. B., B., zastúpeného advokátom JUDr. B. B., B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/48/08-K z 3. decembra 2008 a opravného rozhodnutia sp. zn. VP/48/08-K/E z 23. novembra 2009 takto

rozhodol:

Návrh Ing. F. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 25. januára 2010 doručený návrh Ing. F. B. (ďalej len „navrhovateľ“) na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej aj „rozhodnutie“ alebo „výbor“) sp. zn. VP/48/08-K z 3. decembra 2008 a opravného rozhodnutia sp. zn. VP/48/08-K/E z 23. novembra 2009 (ďalej aj „opravné rozhodnutie“).

Z návrhu navrhovateľa, ako aj z priloženej dokumentácie vyplýva, že namietaným rozhodnutím výbor rozhodol, že navrhovateľ ako člen dozornej rady H., š. p., B., porušil čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“) tým, že „v období, keď vykonával funkciu člena dozornej rady L., š. p. B. vykonával súčasne činnosť živnostníka podľa živnostenského zákona podľa živnostenského oprávnenia...“, a zároveň mu uložil pokutu v sume 120 876 Sk podľa čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Z odôvodnenia návrhu vyplýva, že navrhovateľ namieta skutočnosť, že právoplatnosť rozhodnutia výboru sp. zn. VP/48/08-K z 3. decembra 2008 v nadväznosti na opravné rozhodnutie z 23. novembra 2009 (navrhovateľ na s. 1 a 2 chybné uvádza, že ide o rozhodnutie z 23. decembra 2009, pozn.) „bola dosiahnutá aj na základe nepravdivých dôkazov, ktoré poskytol Výbor NR SR Ústavnému súdu Slovenskej republiky pred rozhodnutím o mojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia Výboru NR SR sp. zn. VP/48/08-K“.

Navrhovateľ namieta, že zo strany výboru došlo k „nedodržaniu správneho postupu a závažnému procesnému pochybeniu nakoľko sa o citovanom opravnom rozhodnutí sp. zn. VP/48-08-K/E zo dňa 23. 12. 2009 nerokovalo vo Výbore pre nezlučiteľnosť funkcií“.

Ďalej uvádza, že je nesprávne konštatovanie výboru, ktoré sa cituje v uznesení ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 263/09 z 25. septembra 2009 na s. 5: «v súvislosti s námietkou navrhovateľa, že na strane 1 napadnutého rozhodnutia v časti „konštatuje“, riadok je nesprávne uvedený názov verejnej funkcie uvádzame, že táto námietka je odôvodnená a výbor túto skutočnosť súbežne opravuje v opravnom rozhodnutí o oprave zjavných písacích chýb. K uvedenej chybe došlo pri opise rukopisu rozhodnutia, čo však nemá dopad na zrejmosť a presnosť rozhodnutia a identifikáciu verejného funkcionára v ďalšom texte rozhodnutia.»

Toto konštatovanie je podľa navrhovateľa nepravdivé, pretože po nahliadnutí do spisu 19. novembra 2009 tam nebola zmienka o opravnom rozhodnutí a „nešlo len o opravu zjednaných písacích chýb, ale o zásadne pochybenie Výboru NR SR“:

Navrhovateľ v návrhu tiež uvádza, že pôvodné rozhodnutie aj opravné rozhodnutie bolo vydané v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu a čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Navrhovateľ sa v závere návrhu domnieva, že týmto opravným rozhodnutím bolo porušené:

„1/ Dodržiavanie procesných zásad zaručujúcich právo na spravodlivý proces (rovnosť účastníkov v konaní) - garantované čl. 46 a 47 ústavy

2/ Princíp právnej istoty účastníka konania (dodržiavanie zákonných lehôt) - garantované čl. 2 ods. 2 ústavy

3/Diskriminácia živnostníka (zamedzená účasť na správe vecí verejných) - garantované čl. 12 a 30 ods. 4 ústavy

4/ Porušenie Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (protokol č. 11 čl. 6 a protokol č. 12 čl. 1).

5/ Porušenie ústavného zákona č. 23/1991 Zb. z 9. januára 1991, ktorým sa uvádza LISTINA ZÁKLADNÝCH PRÁV A SLOBÔD ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej republiky čl. 21 a čl. 36 a 37.

Na základe preskúmania tohto návrhu žiadam ústavný súd o zrušenie Opravného rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/48/08-K/E zo dňa 23. novembra 2009 a pôvodného rozhodnutia VNR sp. zn. VP/48/08-K zo dňa 03. 12. 2008, ktorým mi bola uložená pokuta vo výške 120.876,- Sk za porušenie čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004. Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z.“

II.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu môže dotknutý verejný funkcionár podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona.

Pod zákonom uvedeným vo štvrtej vete citovaného čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu treba rozumieť zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Z § 73b ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že účastníkom konania podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, t. j. v danom prípade výbor.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Podľa čl. 133 ústavy proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Vychádzajúc z citovaných právnych noriem bolo úlohou ústavného súdu opätovne preskúmať navrhovateľom namietanú nezákonnosť rozhodnutia výboru sp. zn. VP/48/08-K z 3. decembra 2008 z hľadiska toho, či bolo, resp. nebolo konanie navrhovateľa ako verejného funkcionára, za ktoré mu označeným rozhodnutím výboru bola uložená pokuta, v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu.

1. K námietkam porušení jednotlivých ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu

Ústavný súd zistil, že v tejto časti nemohol preskúmať namietané rozhodnutie výboru sp. zn. VP/48/08-K z 3. decembra 2008, pretože navrhovateľ sa už predtým 16. apríla 2009 obrátil na ústavný súd v tej istej veci, ktorá sa týkala toho istého predmetu konania a toho istého rozhodnutia, ktoré posudzoval ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti 23. júla 2009 a vo veci samej 25. septembra 2009 v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 263/09.

Ústavný súd uznesením sp. zn. IV. ÚS 263/09 z 25. septembra 2009 posudzoval zákonnosť rozhodnutia výboru sp. zn. VP/48/08-K z 3. decembra 2008 tak, že po jeho preskúmaní ho potvrdil. Toto rozhodnutie bolo konečné a nebolo možné proti nemu podať opravný prostriedok.

Vychádzajúc z citovanej ústavy a ústavnej normy o ochrane verejného záujmu ústavný súd návrh navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustný.

2. K namietanému porušeniu označených práv podľa ústavy a dohovoru opravným rozhodnutím výboru sp. zn. VP/48/08-K/E z 23. novembra 2009

Námietky navrhovateľa smerovali aj k neštandardnému procesnému postupu výboru, ktorý vydal opravné rozhodnutie (nie na schôdzi výboru), a porušenie svojich práv videl aj v tom, že ho výbor neinformoval priebežne o tomto opravnom rozhodnutí, ako aj v tom, že právoplatnosť pôvodného rozhodnutia bola dosiahnutá na základe nepravdivých dôkazov a výbor tiež pochybil pri príprave dokumentov predkladaných na rokovanie výboru uskutočneného 3. decembra 2008. Domnieva sa, že išlo o zásadné procesné pochybenie výboru, nielen o opravu zjavných písacích chýb.

Ústavný súd po preskúmaní námietok navrhovateľa a opravného rozhodnutia výboru sp. zn. VP/48/08-K/E z 23. novembra 2009, ktoré nadväzovalo na pôvodné rozhodnutie výboru a ktoré ústavný súd preskúmaval už v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 263/09, konštatuje, že má riadne zákonné náležitosti (výrok, odôvodnenie a poučenie), bolo navrhovateľovi riadne doručené 24. decembra 2009 a vychádza zo skutkových zistení výboru, ktoré boli už predmetom uloženia sankcie za porušenie povinností navrhovateľa podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Aj keď navrhovateľ spochybňuje zákonnosť postupu výboru (navyššie v tejto veci podal výboru 26. novembra 2009 návrh na obnovu konania a žiadosť o odklad výkonu rozhodnutia), ústavný súd po preskúmaní jeho námietok so zreteľom na rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 263/09 z 25. septembra 2009 v merite veci, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie výboru sp. zn. VP/48/08-K z 3. decembra 2008 podľa § 73b ods. 3 a 4 zákona o ústavnom súde, dospel k záveru, že rozhodnutie výboru (opravné rozhodnutie) považuje za nielen vecne správne, ale v tejto záležitosti nevidí žiadny relevantný a iný zákonný dôvod na prípadné prijatie jeho návrhu na ďalšie konanie, resp. na zrušenie opravného rozhodnutia, tobôž na zrušenie pôvodného rozhodnutia výboru tak, ako to uvádza a žiada navrhovateľ. Preto jeho návrh ústavný súd

odmietol už pri predbežnom prerokovaní v tejto časti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2010